

[Birgit Busk.]

til at honorere. Vi er endvidere klar over, at opfyldelsen af et andet af de krav, vi stiller, og som fremgår af, hvad jeg har sagt om de gode og rolige forhold, vi ønsker for samfundets mindstbemidlede, nemlig skattefritagelse for de første 30.000 kr., enhver dansk skatteborger har som indtægt, ganske uanset om vedkommende er gift eller ugift, også i nogen grad vil formindske statskassens indtægter. Vi er villige til at anvise den compensation for nedgangen i statens indtægter, som måtte være nødvendig. Vi ønsker stop for al udgiftkrævende lovgivning, vi ønsker en række offentlige sociale institutioner overført til privat drift under offentlig kontrol. Vi ønsker hovedparten af de offentlige investeringer finansieret igennem lån af de private opsparingsmidler, og vi kan ikke se nogen rimelighed i at optage dyre lån i de arabiske stater for at yde gratis u-landslån til andre arabiske stater. Vi ønsker vor u-landshjælp kanaliseret gennem EF. Vi ønsker i det hele taget den direkte danske u-landshjælp afviklet, efterhånden som de projekter, vi har bundet os til, er afsluttet. Vi har overhovedet meget ringe respekt for henstillinger fra en samling af Forenede Nationer, hvis flertal dels består af stater, som gerne vil have vore penge, dels af de arabiske stater, som både har kastet os og de øvrige vestlige stater ud i økonomiske vanskeligheder og arbejdsløshed for at påtvinge os en politisk handlemåde, bl.a. over for Israel, som er os direkte imod.

Hvad der ud over de besparelser, som jeg her har nævnt, og som kan suppleres med en række andre, er nødvendigt for at skaffe balance mellem statens udgifter og indtægter, er vi villige til at drøfte, og i denne forbindelse stiller vi os ikke afvisende over for den yderligere beskatning af forbruget, som en momsforhøjelse vil betyde.

Med disse ord vil jeg anbefale gennemførelse af regeringens lovpakke som et første skridt på vejen mod en sanering af det danske samfunds økonomiske og erhvervs-mæssige forhold.

Vestergaard Eriksen (FU):

Som alle er bekendt med, blev resultatet efter valget den 4. december i fjor, at vi fik en regering med en smal parlamentarisk baggrund. Denne regering har efter for-

modentlig bedste evne prøvet at lede landet i knap et år. Skal vi se tilbage på dette år, må det beklages, at mange af de store problemer, der lå til løsning før valget i fjor, stadig ikke er løst. Det kan ikke alene bebrejdes den nuværende regering, at ikke alle de store problemer er løst, herunder beskæftigelsen. Mange af problemerne er skabt igennem de sidste 10-15 år, og der må og skal den nødvendige tid til løsningen.

Noget andet er, at jeg godt forstår, at regeringen ønsker at samarbejde til alle sider her i tinget, og det må hilses med tilfredshed, at den har prøvet dette. Blokkpolitik er noget, vælgerne klart tog afstand fra ved valget i fjor, og blokkpolitik er brudt i dette folketing her og forhåbentlig for fremtiden. At så nogle partier ikke har villet forstå dette, er beklageligt, men forhåbentlig vil de acceptere det fremover, uanset om vi får et nyvalg nu eller ej til folketinget. Det mærkeligste er, at de partier, det har knebet med at få med til en bred løsning af tingene her i folketinget, især er dem, der har været med i den blokkpolitik, der tidligere har været ført mere eller mindre konstant i de sidste 10-15 år.

Og hvad er så resultatet blevet heraf? At mange af problemerne i Danmark er til dels bundløse, ikke mindst de økonomiske, og man har stadig gjort dem større og større, tilsyneladende uden at tænke på, at på et tidspunkt kunne det ikke fortsætte længere.

Det må naturligvis hilses med glæde, at regeringen nu endelig har fremlagt en del lovforslag til imødegåelse af, at vi stadig fortsætter den skæve gang ud i uføret. Ingen er vel i tvivl om — ingen burde i hvert fald være det — at på et tidspunkt må der gribes ind med alvorlige og drastiske skridt, uanset om vi kan lide det eller ej. Det vil sige, at kan den nuværende regering ikke få et flertal for sine fremsatte lovforslag, som folkeunionen ikke fuldt ud er enig i — vi er dog enige i hovedhensigten heri — bliver det alligevel nødvendigt, uanset om vi skal have valg forinden, og uanset hvad statsministeren hedder, og hvilket parti eller hvilke partier regeringen består af efter valget, at foretage indgreb på den ene eller den anden måde, uanset hvor upopulære disse indgreb end måtte være.

Folkeunionen er principielt modstander af regeringsindgreb i arbejdsmarkedets frie